

روز اقتدار ایمانی امت اسلامی

رویداد مباحله از رویدادهای صدر اسلام است. در این روز پیامبر اکرم(ص) با خانواده خود آمدند

رویداد مباحله از رویدادهای صدر اسلام است. در این روز پیامبر اکرم(ص) با خانواده خود آمدند و مسیحیان با جمعیت انبوهی حاضر شدند؛ مسیحیان وقتی دیدند که حضرت با عزیزترین کسانش برای مباحله آمده مطمئن شدند که ایشان اگر به خود مطمئن نبود، جان خانواده اش را به خطر نمی انداخت، بنابراین عقب نشینی کردند و از مباحله کنار گرفتند.

مباحله

در تاریخ اسلام، حوادث و رویدادهایی به وقوع پیوسته است که به فراخور اهمیت و جایگاهی که در حقانیت و تثبیت اسلام دارند به آن ها توجه نشده است. نگاه صرفاً شکلی و یادبودی، از این وقایع بسیار مهم هم هرگز نتوانسته جایگاه واقعی و اهمیت آن را بازگو کند. از این رو لازم است صاحبان اندیشه و قلم اهمیت، جایگاه و کارکردهای این رخداد مهم را به مردم بیان کنند. یکی از این رویدادها مباحله است؛ برخی تاریخ نگاران حادثه مباحله را به اندازه غدیر مهم دانسته و آسیب های غفلت آن را مشابه آسیب های فراموشی غدیر می دانند. بازگویی و توجه به مباحله از این رو حائز اهمیت فراوانی است که این رویداد مهم نه تنها حقانیت دین اسلام و آیین محمدی(ص) را در گذشته به اثبات رسانده است، بلکه سندی از حقانیت دین اسلام برای همیشه تاریخ است. این روز در تاریخ اسلام به معنای واقعی کلمه روز اقتدار ایمانی امت اسلامی است.

بیست و چهارم ذی الحجه روز مباحله نام گرفته است. در این روز که روز نزول آیه «تطهیر» نیز است، خداوند بر ارزش ها و فضیلت های اهل بیت(ع) و جایگاه راستین آنان در درک و شناخت اسلام راستین مهر تأییدی دیگر زد. روایات فراوانی در منابع معروف و دست اول اهل سنت و منابع اهل بیت(ع) آمده است، که با صراحت می گوید: آیه مباحله درباره حضرت علی(ع)، حضرت فاطمه(س)، امام حسن(ع) و امام حسین(ع) نازل شده است. رویداد مباحله از رویدادهای صدر اسلام است. هنگامی که پیامبر اسلام(ص) و اهل بیت(ع) در یک سو و مسیحیان نجران در دیگر سو آماده مباحله یا نفرین طرف دروغگو شدند.

مسیحیان نجران که به مدینه آمده بودند تا در مورد درستی دعوت پیامبر(ص) پژوهش کنند با او به محاجه (دلیل آوردن) پرداخته، سرانجام بحث شان به جایی کشید که حضرت محمد(ص) خواست تا با آن ها مباحله کند. هر یک از دو طرف با افراد خود به محل مباحله رفتند. مسیحیان وقتی دیدند که پیامبر اکرم(ص) با عزیزترین کسانش یعنی «حضرت علی(ع)، حضرت فاطمه(س)، امام حسن(ع) و امام حسین(ع)» می خواهد آن ها را به چالش بکشد مطمئن شدند که حضرت محمد(ص) اگر به خود مطمئن نبود، جان خانواده اش را به خطر نمی انداخت. پس از مباحله کناره گرفتند.

از ام سلمه نقل کرده اند که در همان روز رسول خدا(ص) همان چهار نفر همراهان خود را در زیر عیای موئی و مشکین رنگ خود گردآورد و این آیه را تلاوت کرد: «إِنَّمَا يُرِيدُ اللَّهُ لِيُذْهِبَ عَنْكُمُ الرِّجْسَ أَهْلَ الْبَيْتِ وَيُطَهِّرَكُمْ تَطْهِيرًا» این رویداد از سوی مسلمانان به عنوان یکی از برجستگی های اهل بیت(ع) محسوب شده و به عنوان دلیلی برای اثبات این امر که اصحاب کساء (حضرت محمد(ص)، امیرالمؤمنین علی(ع)، حضرت فاطمه(س)، امام حسن(ع) و امام حسین(ع)) هستند، استفاده می شود.